

РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛИКИ В 1923 РОЦІ.

(Огляд написаний спеціально для "Укр. Роб. Вістей".)

IV.
МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

Багато ще дечого хотілося сказати про Петроград і про все те, що я бачив там протягом мого чотиритижневого там перебування. Як мені хотілося чим скорше виїхати на Україну, туди під благодатне небо полудня, так само, я вірю, і вам, дорогий читачу, хочеться скорше почути про життя на Україні. Однак не можу я опустити Петроград, не побачивши того, що завдяки революції стало власністю народу.

Не буду застосовувати подробиць, але коротко скажу: Петроград — це місто царських, князівських, графських, князівських, соборів, парків і бульварів. Саме місто перетинають ріки Неву, що кілька кілометрів, Велика Фонтанка, Мала Фонтанка, Мойка... Широко вулиці, музеї, картинні галереї, театри. Це спеціально будована столиця царів деспотів. Тут сиділо багато архітектури. І нині, після всього того, що пережив Петроград за час революції, коли його населення зменшилося більше чим вдвоє, коли з нього переведено столицю в Москву, коли його роль як морської пристані для заграничної торгівлі зменшилася, коли найменше о три чверті, коли більшість його фабрик не працює, коли на вулицях, коли мости і будинки, парки і бульвари не ремонтували